BIULETYN
Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego

Warszawa, 30 lipca 1955 r. Nr 14 (85) Poz. 91—98

TREŚĆ:

91.

ZARZĄDZENIE Nr 72

MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 11 lipca 1955 r.

w sprawie kompetencji i trybu postępowania w zakresie organizacji oraz etatów komórek i jednostek organizacyjnych budownictwa przemysłowego.

Na podstawie uchwały Nr 435/55 Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1955 r. w sprawie usprawnienia prac w zakresie organizacji i etatów w aparacie administracji państwowej i gospodarczej oraz uproszczenia trybu ich załatwiania, zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Regulaminy organizacyjne departamentów, centralnych zarządów, zarządów i komórek równorzędnych w Ministerstwie Budownictwa Przemysłowego ustala Minister w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów.

2. Regulamin organizacyjny komórki zawiera jej zakres działania, strukturę organizacyjną oraz wyliczenie jednostek organizacyjnych podporządkowanych centralnym zarządom i zarządom.

3. Wnioski w sprawie tych regulaminów opracowują zainteresowane departamenty, centralne zarządy, zarządy i komórki równorzędne.

§ 2. 1. Wytyczne dotyczące organizacji służb (np. zaopatrzenia, planowania, finansowania itp.) ustala Minister.

2. Projekty wytycznych opracowują właściwe dla tych służb departamenty, centralne zarządy i zarządy funkcjonalne.

§ 3. 1. Tworzenie, łączenie, likwidacja oraz zmiana podporządkowania przedsiębiorstwa (zjednoczenia) resortu budownictwa przemysłowego następuje w drodze zarządzenia Ministra w porozumieniu:

a) z Ministrem Finansów co do przedsiębiorstwa działającego według zasad rozrachunku gospodarczego,

b) z Ministrem Finansów i Prezesem Państwowej Komisji Etatów co do przedsiębiorstwa budżetowego lub utrzymywanego z narzutów.

2. Tworzenie gospodarstw pomocniczych następuje w drodze zarządzenia Ministra, w porozumieniu z Ministrem Finansów.

3. Przekazywanie zakładów lub ich części następuje w drodze zarządzenia Ministra.

4. Projekt odpowiedniego zarządzenia opracowuje i uzgadnia z merytorycznie zainteresowanymi komórkami Ministerstwa właściwy centralny zarząd (zarząd).

§ 4. 1. Wzorcowe regulaminy i schematy organizacji wewnętrznej przedsiębiorstw (zjednoczeń) budownictwa przemysłowego ustala Minister, po uzgodnieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów.

2. Wnioski w sprawie tych regulaminów i schematów opracowują centralne zarządy i zarządy, którym podlegają przedsiębiorstwa (zjednoczenia).

§ 5. 1. Regulaminy i schematy organizacyjne dla przedsiębiorstw (zjednoczeń) bezpośrednio podporządkowanych Ministrowi ustala Minister, lub osoba sprawująca w imieniu

Ministra nadzór nad przedsiębiorstwem, na wniosek dyrektora przedsiębiorstwa (zjednoczenia).

2. Upoważniam dyrektorów centralnych zarządów i zarządów do zatwierdzania regulaminów i schematów organizacji wewnętrznej podległych im przedsiębiorstw (zjednoczeń) na wniosek dyrektorów tych przedsiębiorstw (zjednoczeń) oraz w oparciu o wzorce ustalone w trybie przewidzianym w § 4.

3. Organizację wewnętrzną poszczególnych komórek organizacyjnych przedsiębiorstwa (zjednoczenia) ustala dyrektor przedsiębiorstwa (zjednoczenia).

§ 6. 1. Statuty dla instytutów i innych placówek naukowych lub badawczych, ustalające ich szczegółowy zakres działania i strukturę wewnętrzną, nadaje Minister w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów.

2. Projekt statutu opracowuje i uzgadnia z merytorycznie właściwymi komórkami funkcjonalnymi Ministerstwa zainteresowany instytut (placówka naukowa lub badawcza).

§ 7. 1. Tworzenie i likwidacja jednostek szkolenia zawodowego budownictwa przemysłowego (szkoły, ośrodki, internaty itp.) następuje w drodze zarządzeń Ministra w uzgodnieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego.

2. Projekt zarządzenia opracowuje Centralny Zarząd Szkolenia Zawodowego Budownictwa.

3. Organizację wewnętrzną jednostek szkolenia zawodowego ustala dyrektor Centralnego Zarządu Szkolenia Zawodowego Budownictwa w oparciu o obowiązujące w tym zakresie wytyczne.

§ 8. 1. Podziału kontyngentu etatów osobowych na poszczególne komórki organizacyjne Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego (departamenty, centralne zarządy, zarządy i komórki równorzędne) oraz przenoszenia tych etatów między tymi komórkami dokonuje Minister.

2. Podziału etatów na stanowiska pracy i komórki wewnętrzne departamentu, centralnego zarządu, zarządu i komórki równorzędnej dokonuje dyrektor (kierownik komórki) w ramach przyznanego przez Ministra limitu etatów i obowiązującej tabeli stanowisk.

§ 9. 1. Plany etatów zarządów przedsiębiorstw (zjednoczeń) bezpośrednio podporządkowanych Ministrowi zatwierdza Minister, w ramach planu zatrudnienia.

2. Upoważniam dyrektorów centralnych zarządów i zarządów do zatwierdzania, w ramach planów zatrudnienia, planów etatów zarządów podporządkowanych im przedsiębiorstw (zjednoczeń).

3. Z chwilą wejścia w życie obowiązujących norm etatów osobowych, zatwierdzenie planów etatów zarządów przedsiębiorstw winno następować w ramach obowiązujących norm.

§ 10. Etaty dla instytutów i innych placówek naukowych lub badawczych ustala Minister.

§ 11. Etaty dla jednostek szkolenia zawodowego budownictwa przemysłowego (szkół, ośrodków, internatów itp.) ustala dyrektor Centralnego Zarządu Szkolenia Zawodowego Budownictwa, w ramach kontyngentów etatów przyznanych przez Państwową Komisję Etatów.

§ 12. 1. Wnioski do Prezesa Państwowej Komisji Etatów o przyznanie kontyngentów etatów i przebiegów pojazdów samochodowych przygotowują:

a) w parku samochodowym administracji państwowej dla grup jednostek według działów klasyfikacji budżetowej — Zarząd Administracyjno-Gospodarczy,

b) w parku samochodowym gospodarki narodowej łącznie dla wszystkich jednostek — Centralny Zarząd Transportu.

Kontyngenty w parku samochodowym gospodarki narodowej obejmują tylko etaty pojazdów samochodowych osobowych i motocykli przedsiębiorstw (zjednoczeń).

Park samochodowy administracji państwowej obejmuje wszystkie pojazdy samochodowe Ministerstwa i instytutów.

2. Etaty i rozdzielniki pojazdów samochodowych dla poszczególnych jednostek organizacyjnych ustala Minister, w ramach kontyngentów.

3. Przenoszenia etatów pojazdów samochodowych dokonuje Minister, przesyłając odpisy decyzji Prezesowi Państwowej Komisji Etatów.

4. Przekazywanie pojazdów samochodowych w ramach poszczególnych parków samochodowych i między parkami, odbywa się na podstawie decyzji Ministra.

Decyzje Ministra dotyczące przekazania pojazdów między parkami samochodowymi należy przesłać do Prezesa Państwowej Komisji Etatów.

5. Przebiegi pojazdów samochodowych dla poszczególnych jednostek organizacyjnych oraz przekazywanie przebiegów w ramach tego samego parku samochodowego — ustalają:

a) Podsekretarz Stanu nadzorujący Centralny Zarząd Transportu — w zakresie parku samochodowego gospodarki narodowej,

b) Dyrektor Zarządu Administracyjno-Gospodarczego — w zakresie parku samochodowego administracji państwowej.

6. Przebiegi pojazdów samochodowych powinny być ustalane w ramach kontyngentów przebiegów oraz na podstawie norm przebiegów określonych przez Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego.

7. Przenoszenie przebiegów między parkami samochodowymi odbywa się za zgodą Ministra, w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów.

8. O przekazaniu nadetatowych pojazdów samochodowych z resortu budownictwa przemysłowego do innych resortów decyduje Minister za zgodą Prezesa Państwowej Komisji Etatów.

9. Uprawnienie do samochodu funkcyjnego przyznaje Minister, za zgodą Prezesa Państwowej Komisji Etatów.

§ 13. Wnioski w sprawach zastrzeżonych do decyzji Ministra lub Podsekretarza Stanu powinny być składane poprzez:

a) Departament Organizacji — w zakresie organizacji oraz etatów osobowych komórek organizacyjnych Ministerstwa, jednostek budżetowych i zarządów przedsiębiorstw (zjednoczeń),

b) Centralny Zarząd Transportu — w zakresie etatów, przebiegów i rozdzielników pojazdów samochodowych, w parku samochodowym gospodarki narodowej,

c) Zarząd Administracyjno-Gospodarczy — w zakresie etatów, przebiegów i rozdzielników samochodowych w parku samochodowym administracji państwowej.

§ 14. W sprawach, o których mowa w § 3 niniejszego zarządzenia, robocze uzgadnianie z władzami pozaresortowymi należy do centralnego zarządu (zarządu) opracowującego projekt.

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

MINISTER Dr Cz. Bąbiński

92.

OKÓLNIK Nr 35

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

CENTRALNA KSIĘGOWOŚĆ

z dnia 25 czerwca 1955 r.

w sprawie wzorów druków stosowanych w rachunkowości przez jednostki budownictwa przemysłowego.

W celu ujednolicenia sposobu prowadzenia przez samodzielnie bilansujące jednostki budownictwa przemysłowego ewidencji księgowej przy pomocy właściwych formularzy i urządzeń księgowych polecam, co następuje:

§ 1. Jednostki budownictwa przemysłowego samodzielnie bilansujące obowiązane są w zakresie ewidencji księgowej posługiwać się formularzami druków, wymienionymi w spisie druków księgowych, stanowiącym załącznik do niniejszego okólnika.

§ 2. Upoważnia się Centralną Księgowość do wprowadzania zmian w formularzach wymienionych w załączonym spisie druków po uprzednim uzgodnieniu zamierzonych zmian z Departamentem Organizacji.

§ 3. Okólnik wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1955 r.

PODSEKRETARZ STANU **Mgr inż. St. Bęć**

Załącznik do okólnika Nr 35 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 25 czerwca 1955 r.

SPIS OBOWIĄZUJĄCYCH DRUKÓW EWIDENCJI KSIĘGOWEJ

Lp.	Nazwa druku	Symbol druku i wydawca
	I. Druki o charakterze ogólnym	
1	Karta przewodnia	Fin-7791-21-CWD
2	Bilansówka	Fin-32-CWD
3	Nota Nr	Fin-47a-CWD
4	Polecenie księgowania/PK Nr	Fin-7691/44-CWD
5	Polecenie księgowania/PK Nr	Fin-46-CWD
	II. Druki księgowości remontów kapitalnych	
6	Przyjęcie kapitalnych remontów, polecenie księgowania OR	KRD 0509-PDPK
7	Karta zaangażowania środków na remonty kapitalne	KiR-5-CWD
8	Karta nakładów na remonty kapitalne	KiR-6-CWD
9	Dziennik inwestycji i remontów kapitalnych	KiR-7-CWD
	III. Druki księgowości inwestycyjnej	
10	Karta uniwersalna inwestycji	KiR-8-CWD
11	Dziennik inwestycji	KiR-9-CWD
	IV. Druki księgowości środków trwałych	
12	Likwidacja środków trwałych, polecenie księgowania LT	KRD-0609
13	Zmiana miejsca użytkowania środków trwałych — zawiadomienie MT	KRD-0591
14	Przekazanie środków trwałych, protokół zdawczo-odbiorczy PT	Kmt-0599/103-CWD
15	Przyjęcie środków trwałych, polecenie księgowania OT	Kmt-0409/101-CWD
16	Karta kontowa dla innych środków trwałych	Kmt-0712K/107
17	Dziennik środków trwałych	KRD-0702-Rp-KMt Nr Kat. 108-CWD
	V. Druki do spisów inwentaryzacyjnych	
18	Arkusz spisu z natury	In 11-CWD
19	Protokół dochodzeń	In 18-CWD
20	Zestawienie różnic inwentaryzacyjnych	In 19-CWD
21	Zestawienie zbiorcze spisów z natury	In 12a-CWD

Lp.	Nazwa druku	Symbol druku i wydawca
	VI. Druki księgowości przebitkowej - finansowej	
22	Karta kontowa	Fin-18-CWD
23	Karta dziennikowa	Fin-15-CWD KD-7701/aM
	VII. Druki księgowości przebitkowej - materiałowej ilościowo - wartościowej	
24	Karta materiałowa	Dm-33-CWD
25	Dziennik materiałowy	Dm-8705/32-ZZG/19/CWD
	VIII. Druki księgowości materiałowej (rozwiązanie bielskie)	
26	Arkusz obrotu materiałowego	MBPrzem./Bls-1
27	Zestawienie obrotów materiałów	Bls-2-5383
28	Zestawienie analityczne kosztów materiałowych	Bls-2-5182
	IX. Druki uproszczonej księgowości materiałowej (saldowej)	
29	Zestawienie dowodów zużycia i zwrotu materiałów	Btm-6-555-Min. Fin.
30	Zestawienie wartości materiałów wydanych do przerobu obcego i na sprzedaż	Btm 6-557-Min. Fin.
31	Zestawienie obrotu materiałami	Btm 6-556-Min. Fin.
32	Obrotówka konta	Btm 6-559-Min. Fin.
33	Zestawienie kontrolne przerzutów materiałowych	Btm 6-558-Min. Fin.
34	Sprawozdanie o obrocie materiałowym	Btm 6-553-Min. Fin.
35	Rozdzielnik zużycia materiałów	Btm-6-554-Min. Fin.
36	Księga remanentów	Btm 6-552-Min. Fin.
	X. Druki księgowości rejestrowej	
	wprowadzone instrukcją w sprawie księgowości rejestrowej przedsiębiorstw budowlano - montażowych (Okólnik Nr 36 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 25 czerwca 1955 r.)	
	Ewidencja środków pieniężnych	
37	Rejestr obrotu pieniężnego — kasa	Krp 2-CWD
38	„ „ „ — rachunek rozliczeniowy	Krp 2-CWD
39	„ czeków limitowanych	Krp 4-CWD
40	„ akredytyw	Krp 5-CWD
41	„ sum do rozliczenia	Bp/7/14 MBPrzem.
	Ewidencja zakupu	
42	Rejestr zakupu materiałów	Bp/7/15 MBPrzem.
43	„ usług obcych	Bp/7/16 MBPrzem.
44	„ usług wozaków	Bp/7/17 MBPrzem.
45	„ niezapłaconych zobowiązań wobec dostawców	Bp/7/18 MBPrzem.
	Ewidencja obrotu materiałowego	
46	Rejestr przychodu materiałów	Bp/7/19 MBPrzem.
47	„ rozchodu materiałów	Bp/7/20 MBPrzem.
48	Zestawienie zużycia materiałów	Bp/7/21 MBPrzem.
49	„ „ przedmiotów nietrwałych	Bp/7/22 MBPrzem.

Lp.	Nazwa druku	Symbol druku i wydawca
50	Rejestr przerobu materiałów	Bp/7/23 MBPrzem.
51	Karta kalkulacyjna przerobu materiałów	Bp/7/24 MBPrzem.
52	Rejestr wyrobów własnej produkcji pomocniczej	Bp/7/25 MBPrzem.
	Ewidencja płac i narzutów	
53	Zestawienie list płacy	Bp/7/26 MBPrzem.
54	Rozdzielnik płac i narzutów	Bp/7/27 MBPrzem.
55	Rejestr płac niepodjętych	Bp/7/28 MBPrzem.
	Ewidencja rozliczeń międzyokresowych	
56	Rejestr rozliczeń międzyokresowych	Bp/7/29 MBPrzem.
57	Karta rozliczeń międzyokresowych	Bp/7/30 MBPrzem.
	Ewidencja sprzedaży	
58	Rejestr sprzedaży robót (nieprzebitkowy)	Bp/7/31 MBPrzem.
59	Konto stanu rozliczeń ze zleceniodawcą (nieprzebitkowe)	Bp/7/32 MBPrzem.
60	Rejestr sprzedaży usług i materiałów (nieprzebitkowy)	Bp/7/33 MBPrzem.
61	„ sprzedaży robót, usług i materiałów (przebitkowy)	Bp/7/34 MBPrzem.
62	Konto analityczne zleceniodawcy (przebitkowe)	Bp/7/35 MBPrzem.
63	Rejestr niezapłaconych należności zleceniodawców i odbiorców	Bp/7/36 MBPrzem.
64	„ niezapłaconych innych należności i zobowiązań	Bp/7/37 MBPrzem.
65	„ podwykonawców	Bp/7/38 MBPrzem.
66	„ niezapłaconych zobowiązań wobec podwykonawców	Bp/7/39 MBPrzem.
	Ewidencja kosztów	
67	Rejestr kosztów produkcji budowlano-montażowej	Bp/7/40 MBPrzem.
68	Karta kalkulacyjna obiektu	Bp/7/41 MBPrzem.
69	Rejestr kosztów eksploatacji maszyn i mechanizmów budowlanych	Bp/7/42 MBPrzem.
70	Karta kalkulacyjna sprzętu	Bp/7/43 MBPrzem.
71	Rejestr kosztów różnych robót do rozliczenia	Bp/7/44 MBPrzem.
72	Karta kalkulacyjna różnych robót do rozliczenia	Bp/7/45 MBPrzem.
73	Rejestr kosztów produkcji pomocniczej (kalkulacja podziałowa)	Bp/7/46 MBPrzem.
74	Karta kalkulacyjna produkcji pomocniczej (metoda podziałowa)	Bp/7/47 MBPrzem.
75	Rejestr kosztów produkcji pomocniczej (kalkulacja doliczeniowa)	Bp/7/48 MBPrzem.
76	Karta kalkulacyjna produkcji pomocniczej (metoda doliczeniowa)	Bp/7/49 MBPrzem.
77	Rejestr kosztów transportu	Bp/7/50 MBPrzem.
78	Karta kalkulacyjna kosztów transportowych	Bp/7/51 MBPrzem.
79	Rejestr kosztów utrzymania administracji i kierownictwa biura produkcji pomocniczej — bazy transportowej	Bp/7/52 MBPrzem.
80	Rejestr kosztów b.h.p.	Bp/7/53 MBPrzem.
81	„ remontów bieżących	Bp/7/54 MBPrzem.
82	„ kosztów zaopatrzenia i składowania	Bp/7/55 MBPrzem.
83	„ „ administracyjno-gospodarczych	Bp/7/56 MBPrzem.
84	„ „ administracyjno-gospodarczych jednostek utrzym. z narzutów	Bp/7/57 MBPrzem.
85	„ innych kosztów ogólnych	Bp/7/58 MBPrzem.
86	Rozdzielnik kosztów ogólnych	Bp/7/59 MBPrzem.
	Różne druki	
87	Rejestr uzupełniający	Krp 13/14/15-CWD
88	Konto syntetyczne	Krh 51-CWD
89	Wykaz obrotów	Krp 21-CWD

93.

OKÓLNIK Nr 37

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT PLANOWANIA

z dnia 28 czerwca 1955 r.

w sprawie limitowania i kontroli kosztów ogólnych w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego.

Doświadczenia lat ubiegłych wykazały, że jedną z głównych przyczyn ujemnych wyników ekonomicznych resortu były nadmierne koszty ogólne. Sytuacja na tym odcinku nie uległa w bieżącym roku poprawie. Kierownicy jednostek organizacyjnych resortu nie przejawiają dostatecznego zainteresowania sprawami obniżenia kosztów ogólnych, w wyniku czego obserwuje się w niektórych jednostkach wzrost tych kosztów w stosunku do okresów ubiegłych.

W celu zlikwidowania tej nieprawidłowości i zapewnienia wykonania zadań oszczędnościowych, określonych w planach techniczno-ekonomicznych ustala się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się, poczynając od III kwartału 1955 r., obowiązek limitowania i kontroli kosztów ogólnych we wszystkich jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego, działających na zasadzie rozrachunku gospodarczego.

§ 2. 1. Pozycje kosztów ogólnych, które powinny być objęte limitowaniem i kontrolą, określa wykaz, stanowiący załącznik Nr 1.

2. Upoważnia się Dyrektora Departamentu Planowania do uzupełniania tego wykazu w miarę potrzeby dodatkowymi pozycjami kosztów ogólnych w następnych kwartałach.

§ 3. 1. Podstawę do określenia wysokości limitów stanowią normy kosztów ogólnych, ustalone dla poszczególnych zjednoczeń (przedsiębiorstw) na okresy kwartalne przez Ministra na wniosek Departamentu Planowania.

2. W III kwartale 1955 r. należy stosować normy ustalone w tabeli, stanowiącej załącznik Nr 2.

§ 4. Przy ustalaniu limitów kosztów ogólnych należy stosować następujący tryb postępowania:

1 — Departament Planowania, w terminie do dnia 20-go miesiąca poprzedzającego dany okres kwartalny będzie ustalać i przekazywać do centralnych zarządów i jednostek bezpośrednio podległych Ministrowi zbiorcze limity kosztów ogólnych, w oparciu o normy wymienione w § 3, ust. 2 i 3;

2 — centralne zarządy i jednostki bezpośrednio podległe Ministrowi przeprowadzać będą podział otrzymanych limitów i przesyłać zatwierdzone liczby podległym zjednoczeniom (przedsiębiorstwom) na 5 dni przed rozpoczęciem kwartału;

3 — zjednoczenia (przedsiębiorstwa) dokonywać będą podziału limitów na okresy miesięczne na podległe im jednostki.

§ 5. Dyrektor Departamentu Planowania, dyrektorzy centralnych zarządów i dyrektorzy jednostek bezpośrednio podległych Ministrowi mogą w oparciu o analizę działalności zjednoczeń (przedsiębiorstw) ustalać limity kosztów ogólnych niższe, niż to wynika z norm, o których mowa w § 3, ust. 2 i 3.

§ 6. W konkretnych, uzasadnionych gospodarczo przypadkach, na wniosek dyrektora zjednoczenia (przedsiębiorstwa), dyrektor centralnego zarządu może ustalić limit powyżej kwoty wynikającej z norm, z tym, że mieścić się on będzie w ramach limitu ustalonego dla centralnego zarządu.

§ 7. 1. Prowadzenie kontroli planu kosztów ogólnych, a w szczególności kontroli wykorzystania limitów kosztów ogólnych należy w zjednoczeniach (przedsiębiorstwach) do obowiązków głównych księgowych.

2. Główni księgowi powinni prowadzić bieżąco w likwidaturach karty kontroli rozchodów limitów kosztów ogólnych wg poszczególnych pozycji tych kosztów na formularzach wg wzoru, stanowiącego załącznik Nr 3.

3. Główni księgowi powinni realizować wydatki na koszty ogólne jedynie do wysokości określonej limitem miesięcznym.

Zrealizowanie wydatku w zakresie normowanych pozycji kosztów ogólnych ponad miesięczny limit może być dokonane wyłącznie na pisemne polecenie dyrektora zjednoczenia (przedsiębiorstwa), z tym, że o wydatkowaną kwotę zmniejsza się odpowiednio limit następnego miesiąca.

4. Wobec głównych księgowych i osób winnych przekroczenia limitów kosztów ogólnych bez gospodarczo uzasadnionej konieczności dyrektorzy zjednoczeń (przedsiębiorstw) powinni stosować sankcje służbowe.

§ 8. Zarówno zjednoczenia (przedsiębiorstwa) jak i centralne zarządy oraz jednostki bezpośrednio podległe Ministrowi powinny w kwartalnych analizach działalności, sporządzanych zgodnie z zarządzeniem Nr 21 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 14 marca 1955 r. w sprawie obowiązku przeprowadzania kwartalnych analiz działalności gospodarczej jednostek organizacyjnych budownictwa przemysłowego (Biuletyn Nr 7 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego, poz. 42) zwracać uwagę na omówienie przebiegu wykorzystywania limitów kosztów ogólnych.

§ 9. Postanowienia niniejszego okólnika nie dotyczą zarządów Zjednoczeń: Budowy Huty im. Lenina, Budowy Pieców Przemysłowych i Robót Zmechanizowanych, które limitowanie i kontrolę swych kosztów prowadzą w trybie zarządzenia Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 1954 r. (Monitor Polski Nr A-28, poz. 274).

Wyżej wymienione zjednoczenia powinny natomiast stosować ustalenia niniejszego okólnika w odniesieniu do nadzorowanych przez siebie jednostek.

§ 10. Departament Planowania i Centralna Księgowość prowadzić będą kontrolę wykonania postanowień niniejszego okólnika oraz składać mi kwartalne meldunki o przestrzeganiu jego postanowień.

§ 11. Okólnik wchodzi w życie z dniem podpisania.

w/z MINISTRA **Inż. St. Bęć**
Podsekretarz Stanu

Załącznik Nr 1 do okólnika Nr 37
z dnia 28 czerwca 1955 r.

WYKAZ POZYCJI KOSZTÓW OGÓLNYCH
objętych limitowaniem w III-cim kwartale 1955 r.

1) koszty delegacji i przejazdów służbowych	(konto 161/3)
2) koszty biurowe	(konto 161/7)
3) inne koszty administracyjno-gospodarcze	(konto 161/9)
4) zużycie drobnego sprzętu budowlanego	(konto 162/7)
5) pozostałe inne koszty ogólne	(konto 162/9)

Załącznik Nr 2 do okólnika Nr 37
z dnia 28 czerwca 1955 r.

TABELA NORM KOSZTÓW OGÓLNYCH NA III KWARTAŁ 1955 R.

Wyszczególnienie jednostek organizacyjnych	Nazwa pozycji kosztów ogólnych	Podstawa obliczenia	Norma zł.
1	2	3	4
I. Stalinogrodzkie PZB; W-wskie PZB Nr 1; W-wskie PZB Nr 2; PB Huty W-wa; PB Huty im. Lenina „Motostal"; Zj. Inst. Huty im. Lenina; ZPB Huty im. Lenina	Koszty delegacji i przejazdów służbowych 161/3	na 1 pracownika umysłowego	160,—
II. Opolskie PZB; Gliwickie PZB; Sosnowieckie PZB; Zj. Budowy Huty im. B. Bieruta	"	na 1 pracownika umysłowego	225,—
III. Bielskie PZB; Kieleckie PZB; Rzeszowskie PZB; Jaworznickie PZB; Łódzkie PZB; W-wskie PZB Nr 3; Lubelskie PZB; Białostockie PZB; Olsztyńskie PZB; Bydgoskie PZB; Poznańskie PZB; Wrocławskie PZB Nr 1; Gdańskie PZB; Szczecińskie PZB	"	na 1 pracownika umysłowego	400,—
IV. W-wskie Wodno-Inżynier.; Krakowskie Wodno-Inż.; Stalinogrodzkie Wodno-Inżynier.; W-wskie Zjedn. „Motostal"; W-wskie Zjedn. Elektromontażowe; Krakowskie Zjedn. Elektromontażowe; W-wskie ZIP; Szopienickie ZIP	"	na 1 pracownika umysłowego	460,—
V. Wrocławskie PZB Nr 2; Zjedn. Inżynieryjno-Morskie Gdańsk; W-wskie Zjedn. Bud. Elektrowni; Krakowskie Zjedn. Budowy Elektrowni; Zjedn. Urządzeń Klimatyz. i Wodnych	"	na 1 pracownika umysłowego	655,—
VI. W-wskie Zjedn. Rob. Ląd. Inż. Nr 1; W-wskie Zjedn. Robót Ląd. Inż. Nr 2; Poznańskie Zjedn. Robót Ląd. Inż.; Stalinogrodzkie Zjedn. „Motostal"; Łódzkie Zjedn. Elektromontażowe; Stalinogrodzkie Zjedn. Elektromontaż. Nr 1; Stalinogrodzkie Zjedn. Elektromontażowe Nr 2; Gdańskie Zjedn. Elektromontażowe; Zjedn. Urządzeń Dźwig.; Wrocławskie Zjedn. Elektromontażowe; Stalinogrodzkie ZIP; Łódzkie ZIP; Krakowskie ZIP; Wrocławskie ZIP; Gdańskie ZIP; Lubelskie ZIP; Energomontaż Północ; Energomontaż Południe; Elektrobudowa; Energoaparatura; Energobudowa; Termoizolacja	"	na 1 pracownika umysłowego	800,—
VII. Bydgoskie Zjedn. Ląd. Inżynier.; Zjedn. Robót Wiertniczych i Fundamentowych; Zjedn. Robót Zmechanizowanych; Zjedn. Budowy Pieców Przemysłowych	"	na 1 pracownika umysłowego	1.040,—
VIII. Poznańskie Zjedn. „Motostal"; Zjedn. Montażu Kotłów i Zbiorników; Zjedn. Mont. Urządzeń Chłodn. i Chem.; Lubelskie Zjedn. Elektromontażowe; Poznańskie Zjedn. Inst. Przemysłowych	"	na 1 pracownika umysłowego	1.340,—
IX. Zjedn. Budowy Chłodni Kominowych;	"	na 1 pracownika umysłowego	600,—
X. Metrobudowa	"	"	60,—
Jednolita norma dla wszystkich jednostek organizacyjnych budownictwa przemysłowego	Koszty biurowe 161/7	na 1 pracownika umysłowego	285,—
Jednolita norma dla wszystkich jednostek organizacyjnych budownictwa przemysłowego	Inne koszty adm.-gospodarcze 161/9	na 1 mln zł. wart. prod. podst.	4.890,—
Jednolita norma dla wszystkich jednostek organizacyjnych budownictwa przemysłowego z wyjątkiem:	Zużycie drobnego sprzętu budowl. 162/7	na 1 robotnika prod. podst.	145,—
Zjedn. Robót Wiertn. i Fundamentowych	"	na 1 robotnika prod. podst.	530,—
Dla jednostek organizacyjnych nadzorowanych: 1) przez C.Z-dy: Śląsk, Południe, Zachód, Bud. Wodn. Inż., Bud. Ląd. Inż., ZPB Huty im. Lenina, Krakowskie Zjedn. Bud. Elektr. i W-wskie Zjedn. Budowy Elektrowni	Pozostałe inne koszty ogólne 162/9	na 1 mln zł. wart. prod. podst.	22.800,—
2) przez C.Z-dy: Konstr. Stal., Mont. Urz. Elektr., Zjedn. Robót Zmechanizowanych, Zjedn. Bud. Pieców Przemysłowych oraz pozostałych jednostek organizacyjnych C.Z. Budowy Elektrowni jednolita norma	"	"	11.650.—

Załącznik Nr 3 do okólnika Nr 37
z dnia 28 czerwca 1955 r.

KARTA KONTROLI ROZCHODÓW

na...
(wyszczególnienie limitowanej poz. kosztów ogólnych)

na miesiąc... 195... r.

Wielkość planowania nakładu .... zł

Zmiany wielkości limitu.. zł dn. ....

Lp.	Data	Wyszczególnienie wydatków	Obciążenie	Odciążenie	Łączne obciążenie od pocz. okresu	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7
		Przekroczenie planu nakładów w poprzednim m-cu *)				
		razem za m-c				

Oszczędności ....

Przekroczenia ....

*) do przeniesienia w rubr. 3 w następnym m-cu

94.

PISMO OKÓLNE Nr 92/KS
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
CENTRALNA KSIĘGOWOŚĆ

Znak: KS-I/D-1 i

z dnia 29 czerwca 1955 r.

w sprawie amortyzacji zbędnych maszyn, urządzeń i sprzętu mechanicznego.

W związku z wątpliwościami jakie dają się zauważyć w terenie przy interpretacji zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 5 maja 1955 r. zmieniającego zarządzenie z dnia 30 lipca 1952 r. w sprawie należytego zagospodarowania zbędnych maszyn, urządzeń i sprzętu mechanicznego do robót ziemnych budowlanych i montażowych (Monitor Polski Nr 43, poz. 424) w odniesieniu do amortyzacji wymienionych wyżej środków trwałych, Centralna Księgowość wyjaśnia, co następuje:

1. Powołane na wstępie zarządzenie nie wprowadza zmian w stosunku do ustaleń w powyższym zakresie Przewodniczącego PKPG z dnia 30 lipca 1952 r. (Monitor Polski Nr A-73, poz. 1166).

§ 12 pkt 2 zarządzenia PKPG z dnia 5 maja 1955 r. zmienia jedynie sposób ewidencji zbędnych maszyn, urządzeń i sprzętu mechanicznego, polecając je rejestrować księgowo zamiast w ewidencji pozabilansowej — w odrębnej pozycji analitycznej środków trwałych, w grupie „Środki trwałe nieczynne".

W obydwu zarządzeniach zamieszczone jest postanowienie, że „maszyny te nie podlegają umorzeniu".

Wyjaśnia się zatem, że z chwilą gdy posiadacz maszyn zgłoszonych jako zbędne w trybie ustalonym powołanym wyżej

zarządzeniem PKPG z dnia 30 lipca 1952 r., otrzymał ostateczne zakwalifikowanie tych środków bądź do grupy A, B lub C (§ 12 zarządzenia), przestaje go obowiązywać zarówno dalsze ich umarzanie jak również nie powinien dokonywać od tych maszyn i urządzeń żadnych odpisów amortyzacyjnych (bez względu na grupę kwalifikacyjną).

Termin zaprzestania umorzenia i odpisów na amortyzację można ustalać, dla uproszczenia wyliczeń, już z dniem 1-ym miesiąca, w którym jednostka nadrzędna powiadamia posiadacza o odpowiednim zakwalifikowaniu maszyn.

2. Równocześnie przypomina się, że przepisy § 9 ust. 1 instrukcji w sprawie zasad sporządzania rocznego sprawozdania finansowego, stanowiącej załącznik Nr 1 do okólnika Nr 80 Ministerstwa Budownictwa Przmeysłowego z dnia 23 grudnia 1954 r. w sprawie zasad sporządzania sprawozdań finansowych rocznych, nadal są aktualne.

Ustalenia tam zawarte o przypadkach nie przerywania umorzenia i amortyzacji dotyczą sprzętu, nie zgłoszonego w trybie powołanego wyżej zarządzenia PKPG z dnia 30 lipca 1952 r., w pełni przydatnego pod względem eksploatacyjnym, a jedynie nie wykorzystywanego mimo tej zdolności przez przedsiębiorstwo.

3. Podaje się również do wiadomości, że odnośnie należytego zagospodarowania zbędnych maszyn, urządzeń i sprzętu mechanicznego Departament Głównego Mechanika wydał pismo okólne Nr 86/ME z dnia 14 czerwca 1955 r. wyjaśniające zarządzenia PKPG w powyższej sprawie.

D Y R E K T O R **S. Wojciechowski**

95.

PISMO OKÓLNE Nr 93/KS

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

CENTRALNA KSIĘGOWOŚĆ

Znak: KS-I/D-1b

z dnia 30 czerwca 1955 r.

w sprawie księgowego ujęcia kosztów i dochodów gospodarki działów pozazakładowych (gospodarki ubocznej, nieprzemysłowej itp.).

W uzupełnieniu pisma okólnego Nr 27 Departamentu Księgowości Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 9 kwietnia 1953 r. w sprawie zasad ewidencji kosztów i dochodów gospodarki pozazakładowej Centralna Księgowość podaje zmiany niektórych zawartych w nim przepisów, wprowadzone przez Departament Księgowości Ministerstwa Finansów:

1. Za typowe działy gospodarki nieprzemysłowej uważane są:

1) gospodarka rolna (roślinna i zwierzęca),
2) gospodarka mieszkaniowa,
3) produkcja usług (warsztaty szewskie, krawieckie, pralnie itp.),
4) transport organizowany dla potrzeb pozazakładowych,
5) stołówki przyzakładowe,
6) hotele robotnicze,
7) domy młodego robotnika.

Wymienione w pkt 5) stołówki przyzakładowe włączone zostały do gospodarki działów pozazakładowych na podstawie instrukcji w sprawie sporządzenia projektów planów finansowych (bilansów dochodów i wydatków wraz z załącznikami), stanowiącej załącznik Nr 2 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 17 lipca 1954 r. w sprawie opracowania resortowych projektów budżetu i projektów budżetów województw na rok 1955 (§ 7 wyjaśnień szczegółowych dotyczących formularza F4 — „Nakłady i dochody działalności pozaoperacyjnej").

2. Pierwsze zdanie ust. 5 pisma okólnego Nr 27 Departamentu Księgowości Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego (na stronie 4-tej) otrzymuje brzmienie następujące:

„Koszty gospodarki mieszkaniowej, hoteli robotniczych oraz domów młodego robotnika ewidencjonuje się w następującym układzie analitycznym".

(zamiast zdania „Koszty gospodarki mieszkaniowej itd.).

3. Pierwsze zdanie ust. 6 powołanego wyżej pisma okólnego Nr 27 otrzymuje brzmienie następujące:

„W odniesieniu do gospodarki mieszkaniowej, hoteli robotniczych oraz domów młodego robotnika na stronie Wn konta 167 księguje się wszelkie koszty związane z danymi rodzajami działalności (patrz wykaz operacji), w tym także koszty świadczeń zwrotnych".

4. Po ust. 10 zamieszcza się dodatkowy ustęp 11 o następującym brzmieniu:

„Koszty stołówek przyzakładowych organizowanych przy przedsiębiorstwach we własnym zakresie (nie przez ZOR) ewidencjonuje się w następującym układzie:

I. Artykuły spożywcze zużyte na cele produkcyjne.

II. Koszty przerobu.

1. Płace z narzutami,
2. Przewóz artykułów spożywczych,
3. Ubytki, manka i straty na materiałach, artykułach spożywczych i wyrobach,
4. Paliwo i energia na cele produkcyjne,
5. Zużycie naczyń kuchennych, odzieży i zastawy stołowej,
6. Utrzymanie nieruchomości i ruchomości,
7. Pozostałe koszty,
8. Razem koszty przerobu.

Ogółem I + II.

Na stronie Ma konta 167 księguje się w odniesieniu do stołówek przyzakładowych dochody z utargu stołówek".

5. Ostatnie dwa ustępy powołanego pisma okólnego otrzymują numerację 12 i 13 (zamiast 11 i 12).

Jednocześnie Centralna Księgowość, wobec stwierdzonych uchybień w tym zakresie, polegających na księgowaniu kosztów gospodarki pozazakładowej w ciężar kont rejestrujących koszty działalności eksploatacyjnej (produkcji) oraz na braku analitycznego ujęcia kosztów gospodarki pozazakładowej w księgowości przypomina o obowiązku bezwzględnego przestrzegania wyjaśnień zawartych w wyżej wymienionym piśmie okólnym Nr 27 a dotyczących ewidencji gospodarki pozazakładowej w tym także gospodarki mieszkaniowej, hoteli robotniczych i domów młodego robotnika.

D Y R E K T O R **S. Wojciechowski**

96.

PISMO OKÓLNE Nr 94/KS

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

CENTRALNA KSIĘGOWOŚĆ

Znak: KS-I D-1a

z dnia 30 czerwca 1955 r.

w sprawie ewidencji księgowej związanej ze zbiórką złomu.

W związku ze zbiórką złomu stalowego, żeliwnego i metali nieżelaznych, przeprowadzaną na zasadzie postanowień zawartych w okólniku Nr 20 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 13 kwietnia 1954 r. w sprawie złomu stalowego, żeliwnego i metali nieżelaznych (Biuletyn MBPrzem. Nr 9(54), poz. 57), Centralna Księgowość wyjaśnia, co następuje:

I. Odnośnie złomu pochodzącego z urządzeń zużytych, zniszczonych lub uszkodzonych a porzuconych (§ 14 ust. 1 pkt 1 okólnika Nr 20)

1. Zebrany w ciągu miesiąca nowo-ujawniony złom magazyny powinny przychodować okresowo (np. raz w ciągu dekady) a co najmniej raz w końcu miesiąca, na podstawie dowodu przyjęcia materiałów „Pz"

W tym celu należy:

1) zaewidencjonować ilość nowo-ujawnionego złomu w kartotece ilościowej materiałowej,

2) obciążyć wartością tego złomu w księgowości syntetycznej konto 135 „Odpadki" uznając przeciwstawnie:

a) w przedsiębiorstwach wykonawstwa inwestycyjnego — konto 160 „Koszty zaopotrzenia i składowania" względnie konto 093 „Rozrachunki z samodzielnymi oddziałami przedsiębiorstwa", gdy złom ujawniony został przez działającą w ramach przedsiębiorstwa na wyodrębnionym rozrachunku gospodarczym jednostkę produkcji pomocniczej, bazę sprzętu lub transportu,

b) w pozostałych przedsiębiorstwach — konto kosztów ogólno-zakładowych (fabrycznych);

3) w zakładach produkcji pomocniczej, bazach sprzętu i transportu działających na zasadach rozrachunku gospodarczego (wyodrębnionych) — uznanie konta 157 „Produkcja pomocnicza" w pozycji analitycznej rejestrującej koszty zaopatrzenia i składowania przebiega w korespondencji z kontem 093 „Rozrachunki z samodzielnymi oddziałami przedsiębiorstwa" (jak w pkt b).

2. Koszty związane ze zbiórką złomu nowoujawnionego należy ewidencjonować:

1) w przedsiębiorstwach wykonawstwa inwestycyjnego — na koncie 160 „Koszty zaopatrzenia i składowania" w pozycji analitycznej 160/2 „koszty utrzymania magazynów",

2) w zakładach produkcji pomocniczej, bazach sprzętu i transportu wyodrębnionych na rozrachunku gospodarczym — na koncie 157 „Produkcja pomocnicza" w pozycji analitycznej rejestrującej koszty zaopotrzenia i składowania,

3) w pozostałych przedsiębiorstwach na koncie ujmującym koszty ogólno-zakładowe (fabryczne) w pozycji analitycznej rejestrującej koszty utrzymania magazynów.

3. Księgowanie wtórnego zużycia złomu do produkcji przebiega wg ogólnych zasad ewidencji zużycia materiałów, podanych w komentarzach do branżowych planów kont.

4. Kwoty odprowadzane na centralny fundusz nagród oraz wypłacone premie, o których mowa w regulaminie stanowiącym załącznik do okólnika Nr 66 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 5 listopada 1954 r. (Biuletyn MBPrzem. Nr 21(66), poz. 135), należy księgować w ciężar konta 183 „Koszty sprzedaży".

II. W odniesieniu do złomu pochodzącego z resztek i odpadów niepotrzebnych materiałów oraz materiałów, pochodzących z rozbiórki i likwidacji środków trwałych przedmiotów nietrwałych (§ 14 ust. 1 pkt pkt 2) i 3) okólnika Nr 20)

Ewidencja księgowa złomu pochodzącego ze źródeł wymienionych w tytule części II niniejszego pisma okólnego przebiega w sposób podany w komentarzach branżowych planów kont przy omawianiu zagadnienia materiałowego oraz likwidacji środków trwałych i przedmiotów nietrwałych.

DYREKTOR **S. Wojciechowski**

97.

PISMO OKÓLNE Nr 98/ZT

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

ZARZĄD TECHNIKI

z dnia 9 lipca 1955 r.

w sprawie przekazywania inwestorom konstrukcji stalowych szczególnego przeznaczenia, skomplikowanych i ciężkich.

W uzupełnieniu „Tymczasowych Warunków Technicznych Wykonania Montażu Konstrukcji Stalowych" (wyd. 1954 r.) — Zarząd Techniki podaje następujące zasady, które należy stosować przy wykonywaniu i przekazywaniu konstrukcji stalowych o specjalnym znaczeniu.

1. Przed przystąpieniem do montażu kierownik robót powinien sprawdzić bezpieczeństwo montowanego ustroju na podstawie dokumentacji technicznej i projektu organizacji robót montażowych, a uwagi i zastrzeżenia zgłosić bezzwłocznie do bezpośrednich swoich władz nadrzędnych.

2. Sprawowanie nadzoru autorskiego nad montażem konstrukcji na budowie jest obowiązujące zgodnie z zarządzeniem Nr 35 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 19 stycznia 1955 r. w sprawie trybu i kontroli sprawowania nadzoru autorskiego nad wykonywaniem robót inwestycyjnych.

3. Komisję odbioru wstępnego powołuje zleceniodawca (generalny wykonawca lub inwestor), przy czym w skład tej komisji powinien wejść przedstawiciel wykonawcy montażu i rzeczoznawca.

4. Przed zgłoszeniem zleceniodawcy obiektu do odbioru wstępnego wykonawca montażu powinien we własnym zakresie przeprowadzić odbiór i usunąć usterki zmontowanej konstrukcji, a protokóły z tego odbioru przedstawić komisji odbioru wstępnego.

5. W rozrachunkach pomiędzy zleceniodawcą a wykonawcą montażu konstrukcji stalowych, odbiór wstępny takich konstrukcji może być traktowany jako odbiór ostateczny, o czym w protokóle odbioru należy uczynić odpowiednią wzmiankę.

V-DYREKTOR
ZARZĄDU TECHNIKI **Mgr inż. St. Hojarczyk**

98.

POLECENIE SŁUŻBOWE Nr 38

PODSEKRETARZA STANU
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 25 czerwca 1955 r.

w sprawie warunków eksploatacyjno-technicznych samochodów ciężarowych używanych na stałe i jednorazowo do przewozu osób w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego.

§ 1 1. Do przewożenia osób mogą być używane tylko takie ciężarowe samochody, które odpowiadają warunkom przewidzianym w rozporządzeniu Ministrów Komunikacji, Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych z dnia 27 października 1937 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. Nr 85, poz. 616 wraz z późniejszymi zmianami: Dz. U. Nr 27/48 r., poz. 186, Dz. U. Nr 30/49 r., poz. 218, Dz. U. Nr 51/49 r., poz. 389, Dz. U. Nr 1/52 r., poz. 8, Dz. U. Nr 14/53 r., poz. 60 i Dz. U. Nr 3/54 r., poz. 6), a ponadto warunkom, ustalonym przez prezydium właściwej rady narodowej, dokonującej rejestracji pojazdów mechanicznych.

2. Przewóz osób na przyczepach, ciągnionych przez samochody ciężarowe i ciągniki jest niedozwolony.

§ 2. Ciężarowe pojazdy samochodowe, przeznaczone i używane do przewożenia osób muszą być odpowiednio wyposażone i przystosowane do tego celu, a w szczególności powinny posiadać:

1) skrzynie o ścianach zamykanych odpowiednimi ryglami żelaznymi, uniemożliwiającymi otwieranie się burt bocznych i tylnych w czasie ruchu pojazdu. Burty boczne, zabezpieczające przewożone osoby od wypadnięcia, powinny być nadbudowane o 35 cm wzwyż i spięte po środku łańcuchem;
2) ławki zamocowane w sposób uniemożliwiający przesuwanie się ich w czasie ruchu pojazdu. W przypadku poprzecznego umieszczenia ławek w pojeździe, ostatnia ławka z tyłu skrzyni powinna być zaopatrzona w oparcie o wysokości nie niższej niż 35 cm;
3) odpowiednie urządzenia, zabezpieczające przewożone osoby przed wpływami atmosferycznymi (obudowa drewniana nadwozia, pałąki z plandeką);
4) urządzenia umożliwiające przewietrzanie pojazdów, o ile skrzynie pojazdów są całkowicie obudowane (np. okna w bocznych ścianach obudowy, wywietrznik itp.);
5) urządzenia umożliwiające porozumiewanie się z kierowcą (np. sznur sygnalizacyjny lub dzwonek);
6) urządzenia do oświetlenia wnętrza skrzyni pojazdu, o ile pojazd jest na stałe przystosowany do przewozu osób;
7) urządzenia przeciwpożarowe i sanitarne (gaśnica pianowa, apteczka pierwszej pomocy);
8) schodki umieszczone z tyłu skrzyni, zaopatrzone w co najmniej jedną poręcz, ułatwiające wejście do skrzyni pojazdu i wyjście z niej;
9) napisy umieszczone:
   a) na zewnętrznej ścianie kabiny kierowcy, określające dopuszczalną ilość osób do przewozu,
   b) z tyłu pojazdu, zabraniające wsiadanie i wysiadanie w czasie ruchu pojazdu;
10) tablicę o wymiarach 10 × 15 cm z wyraźnym napisem czarnymi literami na białym tle „Przewóz osób". Tablica ta powinna być umieszczona w widocznym miejscu, na przedniej części pojazdu.

§ 3. 1. Ciężarowymi samochodami mogą być przewożone osoby tylko w pozycji siedzącej.

2. Liczba osób przewożonych ciężarowymi pojazdami samochodowymi w resorcie budownictwa przemysłowego nie może przekraczać:

1) w pojazdach o ładowności od 1,5 tony do 2 ton — 12 osób,
2) w pojazdach o ładowności od 2 ton do 3,5 tony — 30 osób,
3) w pojazdach o ładowności od 3,5 tony do 5 ton i więcej — 40 osób — to jest około 3 osób na 1 m^2 powierzchni ładunku, o ile konstrukcja skrzyni pojazdu samochodowego dopuszcza do umieszczenia takiej ilości osób.

§ 4. W skrzyni nadwozia ciężarowego pojazdu samochodowego w czasie przewozu osób zabrania się przewozić przedmioty należące do wyposażenia pojazdu, jak podnośniki (lewarki), koła zapasowe, naczynia z materiałami pędnymi itp.

§ 5. 1. Przed użyciem ciężarowego pojazdu samochodowego do przewozu osób, należy każdorazowo zbadać w stacji obsługi bądź w miejscu garażowania (postoju) pojazdu jego sprawność eksploatacyjno-techniczną, zgodnie z § 6 instrukcji SM-173 zatwierdzonej zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 28 września 1950 r.

2. Osoba dokonująca czynności, o której mowa w ust. 1, obowiązana jest potwierdzić wpisem do karty drogowej, że stan techniczny pojazdu zezwala na przewóz osób.

§ 6. Kierowca ciężarowego pojazdu samochodowego, przystosowanego do przewozu osób, obowiązany jest posiadać pozwolenie I-szej, względnie II-giej kategorii, na prowadzenie pojazdów mechanicznych oraz wydane przez właściwą komórkę transportową zaświadczenie, zezwalające na przewożenie osób zgodnie z poleceniem służbowym Nr 37 Podsekretarza Stanu z dnia 2 października 1954 r. w sprawie zabezpieczenia przed wypadkami w transporcie.

§ 7. 1. Osoba dysponująca ciężarowym pojazdem samochodowym przystosowanym do przewozu osób (kierownik transportu danej jednostki, względnie dyspozytor) obowiąza-

na jest stwierdzić w karcie drogowej, że kierowca i pojazd są przygotowani do wykonania przewozu osób, tzn., że:

1) pojazd jest sprawny technicznie,
2) kierowca odpowiada warunkom wymaganym dla kierowania samochodem ciężarowym przystosowanym do przewozu osób.

2. Osoba dysponująca samochodem powinna również sprawdzić czy kierowca nie zdradza objawów wskazujących na spożycie alkoholu. W razie stwierdzenia takich objawów osoba ta obowiązana jest nie dopuścić do prowadzenia pojazdu przez kierowcę.

3. Zamieszczone w karcie drogowej stwierdzenia, o których mowa w ust. 1, punkt 1 i 2, powinny być zaopatrzone w podpis i pieczęć służbową osoby dysponującej samochodem.

§ 8. Osoba dysponująca ciężarowym pojazdem samochodowym, przystosowanym do przewozu osób, obowiązana jest ustalić odpowiedzialnego pracownika, który będzie czuwać w czasie jazdy nad bezpieczeństwem osób przewożonych.

§ 9. 1. Maksymalna szybkość ciężarowych pojazdów samochodowych, przystosowanych do przewozu osób, nie może przekraczać 35 km na godzinę.

2. Szybkość, o której mowa w ust. 1, powinna być zmniejszona w okresie gdy nawierzchnie dróg pokryte są gołoledzią, według uznania osoby dysponującej pojazdem (§§ 7 i 8), do granic zapewniających pełne bezpieczeństwo ruchu.

PODSEKRETARZ STANU **Inż. K. Jaworski**

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego
Warszawa, Krucza 24/26. Telefon 834-81
Telefon wewnętrzny: Redakcji 400; Administracji 495
Prenumerata: roczna zł 30.—, numer pojedynczy zł 1.—
Prenumeratę należy wpłacać na konto: N.B.P. konto 1529-91-162 cz. 7 — dział 5 — rozdział 17

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, ul. Krucza 24/26

Druk. LSW. W-wa. Al. Jerozolimskie 123. Pap. sat. kl. VII. Zam. 549c z dn. 4.VII.55 r. Nakł. 2550 egz. B-6-8383
Druk ukończono VII.55 r.